

което тъй хубаво ме затопли сега, ще затупка още по-силно, още по-радостно!

И малкото млинче заспа тъй сладко, тъй дълбоко, че никога не се пробуди вече... Но наскън то чу, как мил и весел детски глас повтаряше:

— Мило, сладко, хубаво млинче, колко много, много те обичам!

Г. Галина.

КОЛКО СТАВАТ.

Имах аз една паричка.

Болний татко оздраве
И ми даде той едничка —
Една и една са две.

Бях у бабини със мама
И ми дядо подари
Новичка пара голяма —
Двочки и една са три.

Бавих бебето на стринка
И ми даде тя парà,
И поисках си еднинка
Аз от моята сестра.

Всичките ми са в ръцете.
Колко стават, колко я?
Аз не мога ги прочете:
Зер до три знам да броя.

В. Ив. Стоянов.

